

Dziennik Urzędowy L 32

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
6 lutego 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 104/2008 z dnia 5 lutego 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 105/2008 z dnia 5 lutego 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła** 3

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2008/96/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 20 grudnia 2007 r. przyznająca Belgii odstępstwo w odniesieniu do regionu Walonii zgodnie z dyrektywą Rady 91/676/EWG dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6643)** 21

2008/97/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 30 stycznia 2008 r. zmieniająca decyzję 93/52/EWG w odniesieniu do uznania niektórych włoskich regionów administracyjnych za oficjalnie wolne od brucelozy (*B. melitensis*) oraz decyzję 2003/467/WE w odniesieniu do uznania niektórych włoskich regionów administracyjnych za oficjalnie wolne od gruźlicy bydła i brucelozy bydła oraz niektórych polskich regionów administracyjnych za oficjalnie wolne od enzootycznej białaczki bydła (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 324) ⁽¹⁾ 25
-

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do decyzji Komisji 2007/361/WE z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie określenia nadwyżki zapasów produktów rolnych innych niż cukier oraz w sprawie skutków finansowych ich eliminacji w związku z przystąpieniem Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 138 z 30.5.2007) 31

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 104/2008

z dnia 5 lutego 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 lutego 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lutego 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 5 lutego 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	143,2
	JO	84,0
	MA	41,7
	SN	192,7
	TN	111,3
	TR	92,2
	ZZ	110,9
0707 00 05	EG	201,7
	JO	202,1
	MA	52,1
	TR	112,7
	ZZ	142,2
0709 90 70	MA	56,6
	TR	125,0
	ZA	79,4
	ZZ	87,0
0709 90 80	EG	191,8
	ZZ	191,8
0805 10 20	EG	45,6
	IL	58,4
	MA	64,2
	TN	51,4
	TR	70,3
	ZZ	58,0
0805 20 10	IL	107,2
	MA	102,6
	TR	101,8
	ZZ	103,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	84,5
	EG	62,2
	IL	74,7
	JM	97,0
	MA	134,9
	PK	46,3
	TR	76,1
	US	60,6
	ZZ	79,5
0805 50 10	EG	63,7
	IL	120,5
	MA	81,7
	TR	113,4
	ZZ	94,8
0808 10 80	CA	87,1
	CN	75,1
	MK	39,9
	US	113,1
	ZZ	78,8
0808 20 50	CN	49,0
	US	111,5
	ZA	96,5
	ZZ	85,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 105/2008**z dnia 5 lutego 2008 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999
w odniesieniu do interwencji na rynku masła**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 i 40,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2771/1999 ⁽²⁾ ustanawia szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/99 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany. Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1152/2007 z dnia 26 września 2007 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1255/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽³⁾ zmieniono przepisy dotyczące interwencji i prywatnego przechowywania masła i śmietany. W świetle tych ustaleń oraz w świetle nabytego doświadczenia właściwe jest wniesienie zmian oraz, tam gdzie jest to konieczne, uproszczenie szczegółowych zasad kierujących interwencją na rynku masła i śmietany. Celem zapewnienia jasności należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 2771/1999 i zastąpić je nowym rozporządzeniem.
- (2) Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 ustanawia kryteria skupu masła po stałej cenie lub w drodze przetargu oraz okoliczności, w jakich skup jest zawieszany. W odniesieniu do procesu skupu należy dokonać praktycznych ustaleń. W celu zapewnienia zgodności z wymogami dotyczącymi jakości oraz wyglądu masła w czasie, w którym składana jest oferta przetargowa, oraz po rozpoczęciu przechowywania masła, należy wymagać od sprzedawców złożenia pisemnego zobowiązania w tej kwestii wraz ze składaną przez nich ofertą. Ofertom powinno towarzyszyć zabezpieczenie w celu zapewnienia, że oferta będzie utrzymana, a masło o wymaganej jakości zostanie dostarczone zgodnie z ustanowionymi terminami.
- (3) Aby kwalifikować się do interwencji, masło powinno spełniać wymagania art. 6 rozporządzenia (WE) nr

1255/1999 oraz warunki jakości i wyglądu, które należy określić. Należy również określić metody przeprowadzania analiz oraz szczegółowe zasady dokonywania kontroli jakości oraz, jeżeli wymagają tego okoliczności, należy ustanowić przepis dotyczący kontroli radioaktywności masła, łącznie z ustanowieniem w stosownych przypadkach maksymalnego poziomu radioaktywności w drodze przepisów wspólnotowych. Jednakże należy umożliwić państwom członkowskim autoryzację systemu samokontroli, z zastrzeżeniem pewnych warunków.

- (4) W celu zapewnienia, że porozumienia interwencyjne funkcjonują prawidłowo, niezbędne jest sprecyzowanie warunków uznawania przedsięwzięć produkcyjnych i kontroli, czy stosują się do zasad. W celu zapewnienia, że porozumienia są skuteczne, należy wprowadzić przepisy umożliwiające podjęcie działań w przypadku niespełnienia warunków. Jako że skup masła może być dokonany przez właściwy organ państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, na terytorium którego wyprodukowano masło, właściwy organ dokonujący skupu powinien w takich przypadkach mieć możliwość sprawdzenia, czy spełnione są warunki związane z jakością i wyglądem.
- (5) Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 stanowi, że skup powinien odbywać się w drodze procedury przetargowej. Komisja może zdecydować o zawieszeniu skupu interwencyjnego po osiągnięciu określonej ilości oferowanej do skupu. Aby Komisja była w stanie podjąć taką decyzję, należy przyjąć przepisy umożliwiające jej monitorowanie ilości masła oferowanych w ramach interwencji publicznej.
- (6) Gdy poziom ten zostanie osiągnięty, Komisja może również podjąć decyzję o kontynuacji skupu w drodze stałej procedury przetargowej. Należy określić odpowiednie szczegółowe zasady. W celu zapewnienia, że wszystkie zainteresowane strony we Wspólnocie są traktowane w równy sposób, zaproszenia do składania ofert powinny być ogłaszane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Należy określić szczegółowe informacje na temat przetargu, w szczególności ilość minimalną, ostateczne terminy składania ofert oraz o maksymalną cenę skupu.
- (7) Powinna istnieć możliwość zagwarantowania jakości masła oraz warunków skupu w drodze kontroli w różnych stadiach przechowywania. Niespełnienie tych wymogów nie powinno dodatkowo obciążać budżetu Wspólnoty. Należy zatem ustanowić przepis zobowiązujący podmiot gospodarczy do odebrania masła niższej jakości oraz do poniesienia kosztów przechowywania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1152/2007 (Dz.U. L 258 z 4.10.2007, s. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, s. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1171/2007 (Dz.U. L 261 z 6.10.2007, s. 11).

⁽³⁾ Dz.U. L 258 z 4.10.2007, s. 3.

- (8) Mając na uwadze właściwe zarządzanie przechowywanymi zapasami, należy określić zobowiązania państw członkowskich poprzez ustalenie maksymalnej odległości miejsca przechowywania oraz wysokości kosztów poniesionych w przypadku przekroczenia tej odległości, oraz w szczególności poprzez wymóg udostępnienia zapasów, identyfikacji ich partii oraz ubezpieczenia przechowywanego masła od ryzyka. W celu zapewnienia jednakowej częstotliwości i poziomu kontroli niezbędne jest sprecyzowanie charakteru i ilości inspekcji w miejscach przechowywania prowadzonych przez organy krajowe.
- (9) Właściwe zarządzanie zapasami interwencyjnymi wymaga odsprzedaży masła, gdy tylko pojawią się możliwości zbytu. W celu lepszego zarządzania ilościami oraz uniknięcia zakłócenia rynku cenę sprzedaży należy ustalić po przeprowadzeniu procedury przetargowej. Należy określić warunki sprzedaży obejmujące złożenie zabezpieczenia, w szczególności w odniesieniu do terminów płatności. Oferenci powinni mieć możliwość rozróżnienia w swoich ofertach masła ze śmietany słodkiej od masła ze śmietany kwaśnej, przy czym ustalona cena sprzedaży może być różna w zależności od lokalizacji masła oferowanego do sprzedaży.
- (10) Artykuł 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 przewiduje przyznanie pomocy dla prywatnego przechowywania masła. Aby zapewnić prawidłowe monitorowanie porozumień, należy ustanowić przepis dotyczący umów oraz specyfikacji dotyczących warunków przechowywania. Z tego samego powodu należy ustanowić szczegółowe zasady dotyczące dokumentacji, księgowości oraz częstotliwości kontroli i procedur inspekcji, w szczególności odnośnie do wymagań ustanowionych w art. 6 ust. 3. Aby ułatwić kontrole obecności masła przechowywanego w ramach umów na prywatne przechowywanie, należy ustanowić przepis o odbiorze masła partiami, chyba że państwo członkowskie zezwoli na odbiór mniejszych ilości.
- (11) W celu zapewnienia właściwego zarządzania systemem prywatnego przechowywania należy ustalić roczną kwotę pomocy. Daty rozpoczęcia przechowywania oraz daty, kiedy podmioty składujące mogą odebrać produkt z przechowywania, jak również okres przechowywania oraz kwoty pomocy mogą ulec zmianie w celu uwzględnienia sytuacji rynkowej.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania następujących środków interwencyjnych

w sektorze mleka oraz przetworów mlecznych zgodnie z przepisami art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999:

a) przechowywanie publiczne:

i) skup masła:

— po cenie stałej,

— w ramach przetargu;

ii) sprzedaż masła;

b) prywatne przechowywanie masła.

2. Dla celów niniejszego rozporządzenia Belgijsko-Luksemburska Unia Gospodarcza jest uważana za pojedyncze państwo członkowskie.

3. Dla celów niniejszego rozporządzenia „właściwy organ” oznacza agencję płatniczą lub w odpowiednich przypadkach organ wyznaczony przez agencję płatniczą, zgodnie z art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 ⁽¹⁾.

ROZDZIAŁ II

PRZECHOWYWANIE PUBLICZNE

SEKCJA 1

Warunki skupu masła

Artykuł 2

Właściwy organ dokonuje wyłącznie skupu masła spełniającego wymogi art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 i art. 3 tego rozporządzenia oraz oferowanego do skupu interwencyjnego w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia każdego roku.

Artykuł 3

1. Właściwy organ dokonuje kontroli jakości masła za pomocą metod określonych w załączniku I oraz na podstawie próbek pobranych zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II. Jednakże państwa członkowskie mogą, pod warunkiem pisemnej zgody Komisji, ustanowić system samo-kontroli pod własnym nadzorem w odniesieniu do niektórych wymogów jakości oraz niektórych zatwierdzonych przedsiębiorstw.

2. Poziom radioaktywności masła nie może przekroczyć maksymalnego dopuszczalnego poziomu ustalonego w odpowiednich przypadkach przepisami wspólnotowymi.

Poziom skażenia radioaktywnego masła jest monitorowany wyłącznie w przypadku gdy wymaga tego sytuacja oraz w wymaganym okresie. W przypadku wystąpienia takiej potrzeby czas trwania oraz zakres kontroli jest określony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 42 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

3. Masło zostało wyprodukowane w ciągu 23 dni poprzedzających datę otrzymania przez właściwy organ oferty sprzedaży.

4. Minimalna ilość oferowanego masła wynosi 10 ton. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby masło było oferowane wyłącznie w pełnych tonach.

5. Masło jest pakowane oraz dostarczane w blokach o masie co najmniej 25 gramów netto.

6. Masło jest opakowane w nowy, mocny materiał, w taki sposób, aby zapewnić jego ochronę podczas całego transportu, przechowywania oraz odbioru z przechowywania. Na opakowaniach są widoczne co najmniej następujące dane, w stosownych przypadkach w postaci kodu:

- a) numer zatwierdzenia identyfikujący zakład oraz państwo członkowskie produkcji;
- b) data produkcji;
- c) data rozpoczęcia przechowywania;
- d) numer produkcyjny partii oraz numer opakowania; numer opakowania można zastąpić numerem palety zaznaczonym na palecie;
- e) słowa „śmietana słodka”, w przypadku gdy faza wodna masła posiada odpowiednią wartość pH.

Państwa członkowskie mogą zrezygnować z obowiązku umieszczenia na opakowaniu daty rozpoczęcia przechowywania, pod warunkiem że kierownik magazynu podejmie się prowadzenia rejestru, w którym w dniu rozpoczęcia przechowywania zamieszczone są szczegóły określone w akapicie pierwszym.

Artykuł 4

1. Przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999, są zatwierdzone wyłącznie, gdy:

- a) są zatwierdzone zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ oraz posiadają odpowiednie wyposażenie techniczne;
- b) podejmują się prowadzenia stałych rejestrów w formie określonej przez właściwy organ każdego państwa członkowskiego, wymieniających dostawcę i miejsce pochodzenia

surowców, ilości uzyskanego masła oraz opakowań, identyfikację oraz datę wyjścia każdej wyprodukowanej partii przeznaczonej do interwencji publicznej;

- c) zgadzają się na udostępnienie produkcji masła dla określonej oficjalnej inspekcji;
- d) zobowiązują się do powiadomienia właściwego organu z wyprzedzeniem co najmniej dwóch dni roboczych, o swoim zamiarze produkcji masła objętego interwencją publiczną; jednakże państwa członkowskie mogą wyznaczyć krótsze terminy.

2. W celu zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia właściwy organ przeprowadza niezapowiedziane inspekcje na miejscu, na podstawie harmonogramu produkcji masła objętego interwencją w przedmiotowych przedsiębiorstwach.

Organy przeprowadzają przynajmniej:

- a) jedną inspekcję na okres wynoszący 28 dni produkcji towaru objętego interwencją, wraz z co najmniej jedną inspekcją coroczną, w celu sprawdzenia rejestrów, o których mowa w ust. 1 lit. b);
- b) jedną inspekcję coroczną, w celu sprawdzenia zgodności z innymi warunkami zatwierdzenia, o których mowa w ust. 1.

3. Zatwierdzenie jest wycofane w przypadku, gdy niespełniane są już warunki wstępne określone w ust. 1 lit. a). Zatwierdzenia można udzielić ponownie na wniosek przedmiotowego przedsiębiorstwa po okresie co najmniej sześciu miesięcy, po przeprowadzeniu dokładnej inspekcji.

Z wyjątkiem przypadków wystąpienia siły wyższej, w razie ujawnienia w przedsiębiorstwie faktu niespełnienia jednego z podjętych przez nie zobowiązań, o których mowa w ust. 1 lit. b)–d), zatwierdzenie zostaje zawieszona na okres od jednego do 12 miesięcy, w zależności od powagi ujawnionej nieprawidłowości.

Państwo członkowskie może zadecydować o braku takiego zawieszenia w przypadku, gdy ujawnione zostaje, że nieprawidłowość nie została popełniona rozmyślnie bądź w wyniku poważnego zaniedbania oraz ma ona niewielkie znaczenie w odniesieniu do skuteczności inspekcji przewidzianych przepisami ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

4. W odniesieniu do inspekcji przeprowadzonych zgodnie z ust. 2 i 3 sporządza się sprawozdanie określające:

- a) datę przeprowadzenia inspekcji;
- b) okres trwania inspekcji;
- c) przeprowadzone czynności.

Sprawozdanie zostaje podpisane przez odpowiedzialnego inspektora.

Artykuł 5

1. W przypadku gdy masło oferowane jest do skupu interwencyjnego w państwie członkowskim innym niż to, w którym zostało ono wyprodukowane, skup odbywa się pod warunkiem przedstawienia certyfikatu dostarczonego przez właściwy organ państwa członkowskiego produkcji.

Certyfikat ten jest przedkładany właściwemu organowi skupującego państwa członkowskiego nie później niż 45 dni po otrzymaniu oferty oraz zawiera informacje, o których mowa w art. 3 ust. 6 lit. a), b) i d) niniejszego rozporządzenia oraz potwierdzenie, że masło zostało wyprodukowane bezpośrednio oraz wyłącznie z pasteryzowanej śmietany w rozumieniu art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999, w zatwierdzonym przedsiębiorstwie we Wspólnocie.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie produkcji przeprowadziło kontrole, o których mowa w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, certyfikat zawiera również wyniki tych kontroli oraz potwierdza, że przedmiotowy produkt jest masłem spełniającym wymogi art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1255/1999. W takim przypadku opakowanie, o którym mowa w art. 3 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, musi być zaplombowane za pomocą numerowanej etykiety wydanej przez właściwy organ państwa członkowskiego produkcji. Certyfikat zawiera numer etykiety.

SEKCJA 2

Procedura skupu masła po stałej cenie

Artykuł 6

Skup masła po 90 % ceny interwencyjnej zgodnie z art. 6 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 przeprowadza się zgodnie z przepisami niniejszej sekcji.

Artykuł 7

1. Sprzedający przedkładają ofertę na piśmie za potwierdzeniem odbioru lub za pomocą jakiegokolwiek pisemnego środka telekomunikacyjnego za potwierdzeniem odbioru.

2. Oferty zawierają:

- a) nazwisko/nazwę i adres sprzedającego;
- b) oferowaną ilość;
- c) nazwę i numer zatwierdzenia przedsiębiorstwa zatwierdzonego na mocy art. 4 ust. 1;
- d) datę produkcji masła;
- e) miejsce przechowywania masła.

3. Oferty są ważne wyłącznie, jeżeli:

- a) dotyczą ilości masła spełniającej wymogi art. 3 ust. 4;
- b) dołączone jest do nich pisemne zobowiązanie sprzedającego do spełniania wymogów o których mowa w art. 11 ust. 2;
- c) dostarczono dowód złożenia przez sprzedającego zabezpieczenia w wysokości 5 EUR za 100 kg w państwie członkowskim, w którym oferta została złożona, najpóźniej do dnia otrzymania oferty.

4. Jeżeli zobowiązanie określone w ust. 3 lit. b) zostało przesłane pierwotnie do właściwego organu, uznaje się je automatycznie za ważne w odniesieniu do następnych ofert do czasu wyraźnej rezygnacji ze strony sprzedającego lub właściwego organu, pod warunkiem że:

- a) pierwotna oferta zawiera stwierdzenie, że sprzedający zamierza skorzystać z przepisów niniejszego ustępu;
- b) następne oferty zawierają odwołanie do przepisów niniejszego ustępu i do daty pierwotnej oferty.

5. Właściwy organ rejestruje datę otrzymania oferty, przedmiotowe ilości, odpowiadające im daty produkcji i miejsce przechowywania masła.

6. Po otrzymaniu przez właściwy organ oferty nie mogą zostać wycofane.

Artykuł 8

Podtrzymanie oferty i dostarczenie masła do chłodni wyznaczonej przez właściwy organ w terminie określonym w art. 9 ust. 2 niniejszego rozporządzenia oraz zgodność z wymogami art. 2 niniejszego rozporządzenia stanowią zobowiązanie pierwotne w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 ⁽¹⁾.

Artykuł 9

1. Po sprawdzeniu oferty i w ciągu pięciu dni roboczych od dnia otrzymania oferty sprzedaży właściwy organ wydaje zamówienie dostawy, ponumerowane i oznakowane datą i zawierające:

- a) ilość przewidzianą do dostawy;
- b) ostateczną datę dostawy masła;
- c) chłodnię, do której należy je dostarczyć.

2. Sprzedający realizuje dostawę masła do punktu rozładunkowego chłodni w ciągu 21 dni od daty otrzymania oferty sprzedaży. Dostawa może być podzielona na partie.

Wszelkie koszty rozładunku masła w punkcie rozładunkowym chłodni ponosi sprzedający.

3. Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 7 ust. 3 lit. c), zostaje zwolnione natychmiast po realizacji przez sprzedającego dostawy wszystkich ilości określonych w zamówieniu dostawy w terminie określonym w tym zamówieniu oraz po stwierdzeniu spełnienia wymogów określonych w art. 2.

W przypadku gdy masło nie spełnia wymogów określonych w art. 2, zostaje ono odrzucone, a zabezpieczenie przepada w odniesieniu do odrzuconej ilości.

4. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeżeli sprzedający nie zrealizuje dostawy w terminie określonym w zamówieniu dostawy, zabezpieczenie, o którym mowa w art. 7 ust. 3 lit. c), przepada proporcjonalnie do niedostarczonych ilości, a skup ulega unieważnieniu w odniesieniu do ilości jeszcze niedostarczonych.

5. Dla celów niniejszego artykułu masło uznawane jest za dostarczone właściwemu organowi w dniu, w którym cała ilość masła podana w ofercie zostanie przyjęta do chłodni wyznaczonej przez właściwy organ, ale nie wcześniej niż w dniu następującym po dniu wydania zamówienia dostawy.

6. Prawa i obowiązki wynikające ze sprzedaży nie podlegają przeniesieniu.

Artykuł 10

1. Agencja płatnicza dokonuje płatności na rzecz sprzedającego za każdą przejętą ilość masła w terminie od 45 do 65 dni od daty przejęcia, pod warunkiem potwierdzenia zgodności z wymogami art. 2 i 3.

2. Dla celów niniejszego artykułu data przejęcia oznacza datę przyjęcia masła do chłodni wyznaczonej przez właściwy organ, ale nie wcześniej niż w dniu następującym po dniu wydania zamówienia dostawy, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

Artykuł 11

1. Masło podlega próbnemu okresowi przechowywania. Okres ten ustala się na 30 dni, począwszy od daty przejęcia.

2. Poprzez złożenie oferty sprzedający zobowiązują się, w przypadku gdy inspekcja przy przyjęciu do chłodni wyznaczonej przez właściwy organ wykaże, że masło nie spełnia wymogów art. 2 i 3, lub gdy na zakończenie próbnego okresu przechowywania minimalna jakość organoleptyczna masła okaże się niższa niż określona w załączniku I, do:

- a) wycofania przedmiotowego masła; oraz
- b) zapłaty kosztów przechowywania przedmiotowego masła od dnia przejęcia do dnia odbioru z przechowywania.

Koszty przechowywania, które należy zapłacić, ustala się na podstawie standardowego kosztu przyjęcia, odbioru i przechowywania określonego zgodnie z art. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1883/78 ⁽²⁾.

Artykuł 12

1. Nie później niż o godzinie 12.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w każdy wtorek państwa członkowskie informują Komisję o ilościach masła, które w ciągu poprzedniego tygodnia były przedmiotem oferty sprzedaży zgodnie z art. 7.

2. Z chwilą stwierdzenia, że oferty w danym roku zbliżają się do ilości 18 000 ton, Komisja informuje państwa członkowskie, od jakiej daty powinny one przekazywać informacje, o których mowa w ust. 1 codziennie do godziny 12.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w odniesieniu do ilości masła oferowanego poprzedniego dnia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 216 z 5.8.1978, s. 1.

Z chwilą stwierdzenia, że oferty w danym roku przekroczyły ilość 30 000 ton określoną w art. 6 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1255/1999, skup może ulec zawieszeniu zgodnie z procedurą określoną w art. 42 ust. 2 tego rozporządzenia.

W przypadku zawieszenia skupu zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu nie przyjmuje się żadnych nowych ofert, począwszy od dnia następującego po dniu wejścia w życie decyzji zawieszającej skup.

SEKCJA 3

Procedura skupu masła w trybie przetargu

Artykuł 13

1. Gdy Komisja zadecyduje zgodnie z procedurą określoną w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 o rozpoczęciu skupu w drodze stałego otwartego przetargu zgodnie z art. 6 ust. 1 akapit trzeci tego rozporządzenia, stosuje się art. 2, art. 3 ust. 1, 2, 4–6, art. 4, 5, 9, 10 i 11 niniejszego rozporządzenia, o ile niniejsza sekcja nie stanowi inaczej.

2. Ogłoszenie o przetargu jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Termin składania ofert w odpowiedzi na poszczególne zaproszenia do składania ofert upływa o godzinie 11.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w trzeci wtorek miesiąca. Jednakże w sierpniu termin ten upływa o godzinie 11.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w czwarty wtorek miesiąca. W przypadku gdy wtorek jest dniem ustawowo wolnym od pracy, termin przypada na godzinę 11.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) poprzedzającego dnia roboczego.

Artykuł 14

1. Zainteresowane strony uczestniczą w procedurze przetargowej ogłoszonej przez właściwy organ państwa członkowskiego poprzez złożenie oferty na piśmie za potwierdzeniem odbioru lub za pomocą jakiegokolwiek pisemnego środka telekomunikacyjnego za potwierdzeniem odbioru.

2. Oferty zawierają:

a) nazwę i adres oferenta;

b) oferowaną ilość;

c) proponowaną cenę, nieuwzględniającą krajowych podatków i opłat, za 100 kg masła dostarczonych do punktu rozładunkowego chłodni, wyrażoną w euro do najwyżej dwóch miejsc po przecinku;

d) nazwę i numer zatwierdzenia przedsiębiorstwa zatwierdzonego na mocy art. 4 ust. 1;

e) datę produkcji masła;

f) miejsce przechowywania masła.

3. Oferty przetargowe są ważne jedynie gdy:

a) dotyczą ilości masła spełniającej wymogi art. 3 ust. 4;

b) masło zostało wyprodukowane w ciągu 31 dni przed datą zamknięcia przetargu;

c) dołączone jest do nich pisemne zobowiązanie oferenta do spełniania wymogów, o których mowa w art. 11 ust. 2;

d) dostarczono dowód złożenia przez oferenta zabezpieczenia w wysokości 5 EUR za 100 kg w odniesieniu do przedmiotowej oferty w państwie członkowskim, w którym oferta została złożona, przed upływem terminu składania ofert określonego w art. 13 ust. 3.

4. Jeżeli zobowiązanie określone w ust. 3 lit. c) zostało przesłane pierwotnie do właściwego organu, uznaje się je za ważne w odniesieniu do następnych ofert do czasu wyraźnej rezygnacji ze strony oferenta lub właściwego organu, pod warunkiem że:

a) pierwotna oferta zawiera stwierdzenie, że oferent zamierza skorzystać z przepisów niniejszego ustępu;

b) następne oferty zawierają odwołanie do przepisów niniejszego ustępu i do daty pierwotnej oferty.

5. Właściwy organ rejestruje datę otrzymania oferty, przedmiotowe ilości, odpowiadające im daty produkcji i miejsce przechowywania masła.

6. Oferty nie mogą zostać wycofane po upływie określonego w art. 13 ust. 3 terminu składania ofert w ramach danego przetargu.

Artykuł 15

Podtrzymanie oferty po terminie składania ofert i dostarczenie masła do chłodni wyznaczonej przez właściwy organ w terminie określonym w art. 18 ust. 3 niniejszego rozporządzenia oraz zgodność z wymogami art. 2 niniejszego rozporządzenia stanowią zobowiązanie pierwotne w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Artykuł 16

1. W dniu upływu terminu, o którym mowa w art. 13 ust. 3, właściwy organ informuje Komisję o ilościach i cenach oferowanych przez oferentów.

Jeśli nie złożono żadnych ofert, właściwy organ informuje o tym Komisję w tym samym terminie.

2. W świetle otrzymanych ofert w ramach danego przetargu Komisja ustala maksymalną cenę skupu w stosunku do obowiązującej ceny interwencyjnej zgodnie z procedurą określoną w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.

Możliwe jest podjęcie decyzji o dalszego biegu przetargowi.

Artykuł 17

Oferty zostają odrzucone, jeżeli proponowana cena jest wyższa niż cena maksymalna stosująca się do danej procedury przetargowej, o której mowa w art. 16 ust. 2.

Artykuł 18

1. Właściwy organ bezzwłocznie informuje oferentów o wynikach ich uczestnictwa w procedurze przetargowej.

W przypadku ofert, które nie wygrały, zabezpieczenia przewidziane w art. 14 ust. 3 lit. d) są bezzwłocznie zwalniane.

Prawa i obowiązki wynikające z procedury przetargowej nie podlegają przeniesieniu.

2. Właściwy organ bezzwłocznie wydaje wybranemu oferentowi datowane i oznaczone numerem zamówienie dostawy określające:

- a) ilość przewidzianą do dostawy;
- b) ostateczną datę dostawy masła;
- c) chłodnię, do której należy je dostarczyć.

3. W ciągu 21 dni od terminu składania ofert wybrany oferent realizuje dostawę masła do punktu rozładunkowego chłodni. Dostawa może być podzielona na partie.

Wszelkie koszty rozładunku masła w punkcie rozładunkowym chłodni ponosi wybrany oferent.

4. Zabezpieczenie przewidziane w art. 14 ust. 3 lit. d) zostaje zwolnione natychmiast po realizacji przez wybranego oferenta dostawy wszystkich ilości określonych w zamówieniu dostawy w terminie określonym w tym zamówieniu oraz po stwierdzeniu spełnienia wymogów określonych w art. 2.

W przypadku gdy masło nie spełnia wymogów określonych w art. 2, zostaje ono odrzucone, a zabezpieczenie przepada w odniesieniu do odrzuconej ilości.

5. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeżeli wybrany oferent nie zrealizuje dostawy w terminie określonym w zamówieniu dostawy, zabezpieczenie, o którym mowa w art. 14 ust. 3 lit. d), przepada proporcjonalnie do niedostarczonych ilości, a skup ulega unieważnieniu w odniesieniu do tych ilości.

6. Dla celów niniejszego artykułu masło uznawane jest za dostarczone właściwemu organowi w dniu, w którym cała ilość masła podana w zamówieniu dostawy zostanie przyjeta do chłodni wyznaczonej przez właściwy organ, ale nie wcześniej niż w dniu następującym po dniu wydania zamówienia dostawy.

SEKCJA 4

Rozpoczęcie i zakończenie przechowywania

Artykuł 19

1. Państwa członkowskie określają normy techniczne dotyczące chłodni, w szczególności zapewniając temperaturę przechowywania wynoszącą najwyżej -15°C , oraz podejmują wszelkie inne środki niezbędne do zapewnienia, że masło jest przechowywane w odpowiedni sposób. Stosowne ryzyko jest objęte ubezpieczeniem w formie zobowiązań umownych podmiotów składających lub całościowego pokrycia odpowiedzialności ponoszonej przez właściwy organ; państwa członkowskie mogą również same występować jako ubezpieczający.

2. Właściwy organ wymaga, aby masło zostało dostarczone do punktu rozładunkowego chłodni oraz zostało wprowadzone do przechowywania i składowane tam na paletach w taki sposób, aby utworzyć łatwo identyfikowalne oraz łatwo dostępne partie.

3. Właściwy organ odpowiedzialny za kontrole przeprowadza niezapowiedziane kontrole obecności masła w chłodni, zgodnie z przepisami załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 884/2006 ⁽¹⁾.

Artykuł 20

1. Właściwy organ dokonuje wyboru dostępnej chłodni znajdującej się najbliżej miejsca, w którym przechowywane jest masło.

Odległość maksymalna, o której mowa w art. 6 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1255/1999, wynosi 350 km.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 35.

Jednakże właściwy organ może dokonać wyboru innej chłodni znajdującej się w odległości określonej w akapicie drugim, o ile wybór tej chłodni nie powoduje powstania dodatkowych kosztów przechowania.

Właściwy organ może dokonać wyboru chłodni znajdującej się w odległości większej niż dozwolona, jeżeli wynikiem kosztów, obejmujące koszty przechowania i transportu, są niższe. W takim przypadku właściwy organ powiadamia Komisję o swoim wyborze.

2. W przypadku gdy właściwy organ dokonujący skupu masła znajduje się w państwie członkowskim innym niż to, na którego obszarze przechowywane jest oferowane masło, przy obliczaniu odległości maksymalnej, o której mowa w ust. 1, nie jest brana pod uwagę odległość pomiędzy chłodnią sprzedającego a granicą państwa członkowskiego, w którym znajduje się właściwy organ dokonujący skupu.

3. Powyżej odległości maksymalnej określonej w ust. 1 dodatkowe koszty transportu ponoszone przez agencję płatniczą wynoszą 0,065 EUR za tonę na kilometr. Agencja płatnicza ponosi dodatkowe koszty wyłącznie w przypadku, gdy temperatura masła nie przekracza 6 °C w chwili przybycia do chłodni.

Artykuł 21

W czasie odbioru z przechowywania właściwy organ, w przypadku dostawy poza chłodnią, udostępnia masło na paletach w punkcie załadunkowym chłodni, załadowane, w przypadku gdy jest to właściwe, na środek transportu, jeżeli jest to samochód ciężarowy lub wagon kolejowy. Związane z tym koszty ponosi agencja płatnicza, natomiast wszelkie koszty sztauowania oraz zdejmowania z palet ponosi kupujący masło.

SEKCJA 5

Procedura sprzedaży masła w trybie przetargu

Artykuł 22

1. Masło jest sprzedawane w drodze stałego przetargu.
2. Sprzedaż dotyczy masła przyjętego do przechowywania przed dniem 1 czerwca 2007 r.
3. Ogłoszenie o stałym przetargu jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* najpóźniej osiem dni przed upływem pierwszego terminu składania ofert.
4. Właściwy organ sporządza ogłoszenie o stałym przetargu ze wskazaniem w szczególności terminu i adresu składania ofert.

W odniesieniu do przechowywanego masła organ określa również:

- a) lokalizację chłodni, w której masło przeznaczone do sprzedaży jest przechowywane;
 - b) ilość przeznaczoną do sprzedaży w każdej chłodni oraz w stosownych wypadkach ilość masła, o którym mowa w art. 3 ust. 6 lit. e).
5. Właściwy organ prowadzi aktualny wykaz informacji określonych w ust. 4, który udostępnia na wniosek zainteresowanych stron. Organ publikuje uaktualniony wykaz w regularnych odstępach czasu w formie określonej w ogłoszeniu o stałym przetargu.
6. Właściwy organ dokonuje niezbędnych uzgodnień w celu umożliwienia zainteresowanym stronom:
- a) zbadania próbek masła wystawionego na sprzedaż na ich własny koszt przed złożeniem oferty;
 - b) weryfikacji wyników analiz, o których mowa w załączniku I, w odniesieniu do zawartości tłuszczu, wody i beztłuszczowych substancji stałych.

Artykuł 23

1. Właściwy organ organizuje poszczególne rundy przetargu podczas okresu ważności stałego przetargu.
2. Termin składania ofert w odpowiedzi na poszczególne zaproszenia do składania ofert upływa o godzinie 11.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w trzeci wtorek miesiąca. Jednakże w sierpniu termin ten upływa o godzinie 11.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w czwarty wtorek miesiąca, zaś w grudniu o godzinie 11.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w drugi wtorek miesiąca. W przypadku gdy wtorek jest dniem ustawowo wolnym od pracy, termin przypada na godzinę 11.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) poprzedzającego dnia roboczego.

Artykuł 24

1. Oferenci w ramach poszczególnych rund przetargu składają ofertę na piśmie za potwierdzeniem odbioru lub za pomocą jakiegokolwiek pisemnego środka telekomunikacyjnego za potwierdzeniem odbioru.

Oferty przedkłada się właściwemu organowi przechowującemu masło, którego dotyczy oferta.

2. Oferty zawierają:

- a) nazwę i adres oferenta;
- b) pożądaną ilość;

c) cenę w euro nieuwzględniającą krajowych podatków i opłat, oferowaną za 100 kg masła dostarczonych do punktu rozładunkowego chłodni;

d) w stosownych przypadkach lokalizację chłodni, w której masło jest przechowywane, i ewentualnie lokalizację chłodni zastępczej;

e) w stosownych przypadkach określenie, zgodnie z art. 3 ust. 6 lit. e), rodzaju masła będącego przedmiotem oferty.

3. Oferty są ważne wyłącznie, jeżeli:

a) dotyczą ilości co najmniej pięciu ton lub jeżeli ilość dostępna w chłodni jest mniejsza niż pięć ton, rzeczywiście dostępnej ilości;

b) dostarczono dowód złożenia przez oferenta zabezpieczenia w wysokości 70 EUR na tonę przed upływem terminu składania ofert w ramach danego przetargu w państwie członkowskim, w którym oferta została złożona.

4. Oferty nie mogą zostać wycofane po upływie terminu, o którym mowa w art. 23 ust. 2.

Artykuł 25

Dla celów zabezpieczenia ofert przewidzianego w art. 24 ust. 3 lit. b) niniejszego rozporządzenia podtrzymanie ofert po terminie określonym w art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia oraz płatność w terminie określonym w art. 31 ust. 2 niniejszego rozporządzenia stanowią zobowiązanie pierwotne w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Artykuł 26

1. W dniu upływu terminu, o którym mowa w art. 23 ust. 2, właściwy organ informuje Komisję o ilościach i cenach oferowanych przez oferentów oraz o ilości masła oferowanej do sprzedaży.

Jeżeli nie złożono żadnych ofert, właściwy organ informuje o tym Komisję z zachowaniem tego samego terminu, o ile masło jest dostępne do sprzedaży w przedmiotowym państwie członkowskim.

2. Na podstawie otrzymanych ofert w ramach każdego przetargu ustalana jest minimalna cena sprzedaży zgodnie z procedurą określoną w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999. Cena ta może się zmieniać w zależności od lokalizacji masła oferowanego do sprzedaży.

Możliwe jest podjęcie decyzji o nieprzyjęciu żadnej oferty w ramach rundy przetargowej.

Artykuł 27

Oferty są odrzucane, jeżeli oferowana cena jest niższa niż ustalona cena minimalna.

Artykuł 28

1. Właściwy organ przydziela masło na podstawie daty rozpoczęcia przechowywania, poczynsz od najstarszego produktu w ramach całkowitej ilości lub odpowiednio od najstarszej partii masła ze słodkiej lub kwaśnej śmietany dostępnego w chłodni wyznaczonej przez oferenta.

2. Bez uszczerbku dla art. 27 oferentem wygrywającym jest ten, który zaoferuje najwyższą cenę. Jeżeli cała dostępna ilość nie została wyczerpana, pozostała ilość przyznawana jest innym oferentom według oferowanych cen, poczynsz od ceny najwyższej.

3. Jeżeli wybór oferty prowadziły do zawarcia umowy na ilość masła przekraczającą ilość dostępną w danej chłodni, zainteresowanemu oferentowi przydziela się jedynie dostępną ilość.

Jednakże właściwy organ może wyznaczyć za zgodą oferenta inne chłodnie w celu osiągnięcia ilości określonej w ofercie.

4. Jeżeli wybór dwóch lub większej liczby ofert oferujących tę samą cenę za masło znajdujące się w danej chłodni prowadziły do zawarcia umów na ilość przekraczającą ilość dostępną, dostępna ilość podlega podziałowi proporcjonalnie do oferowanych ilości.

Jednakże jeżeli podział taki prowadziły do przyznania ilości mniejszych niż pięć ton, przydział odbywa się w drodze losowania.

5. Jeżeli po przyjęciu wszystkich wybranych ofert ilość pozostająca w chłodni wynosi mniej niż 5 000 kg, właściwy organ oferuje tę ilość wybranym oferentom, poczynsz od najwyższej oferty. Wybrany oferent ma możliwość zakupu pozostającej ilości za cenę, która została mu przyznana.

Artykuł 29

Prawa i obowiązki wynikające z procedury przetargowej nie podlegają przeniesieniu.

Artykuł 30

1. Właściwy organ bezzwłocznie informuje oferentów o wynikach ich uczestnictwa w przetargu.

W przypadku ofert, które nie wygrały, zabezpieczenia przewidziane w art. 24 ust. 3 lit. b) są bezzwłocznie zwalniane.

2. Przed odbiorem masła i w terminie określonym w art. 31 ust. 2 wybrani oferenci wpłacają na rzecz agencji płatniczej kwotę odpowiadającą ich ofertom w odniesieniu do każdej ilości, jaką zamierzają odebrać.

3. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeśli wybrany oferent nie przestrzega wymogu przewidzianego w ust. 2, zabezpieczenie przetargowe, o którym mowa w art. 24 ust. 3 lit. b), przepada, a sprzedaż przedmiotowych ilości zostaje anulowana.

Artykuł 31

1. Z chwilą zapłaty kwoty, o której mowa w art. 30 ust. 2, właściwy organ wydaje polecenie odbioru określające:

- a) ilość, za którą zapłacono odpowiednią kwotę;
- b) lokalizację chłodni, w którym masło jest przechowywane;
- c) ostateczną datę odbioru masła.

2. Wybrani oferenci odbierają masło, które zostało im przydzielone, w ciągu 30 dni od ostatecznego terminu składania ofert. Odbiór może dokonywać się partiami, obejmującymi co najmniej pięć ton każda. Jednakże jeżeli ilość dostępna w chłodni jest mniejsza niż pięć ton, możliwe jest wydanie tej mniejszej ilości.

Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeżeli masło nie zostanie odebrane w terminie określonym w akapicie pierwszym, koszty przechowywania pokrywa wybrany oferent, począwszy od dnia następującego po dniu upływu terminu. Ponadto przechowywanie odbywa się na jego ryzyko.

3. Zabezpieczenie złożone zgodnie z art. 24 ust. 3 lit. b) zostaje bezzwłocznie zwolnione w odniesieniu do ilości odebranych w terminie określonym w ust. 2 akapit pierwszy.

W przypadku siły wyższej, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi, właściwy organ podejmuje działania, jakie uzna za stosowne, biorąc pod uwagę okoliczności.

ROZDZIAŁ III

PRYWATNE PRZECHOWYWANIE MASŁA

SEKCJA 1

Warunki umowy oraz przechowywania*Artykuł 32*

Na potrzeby niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- „przechowywana partia” oznacza ilość o wadze co najmniej jednej tony oraz jednorodnego składu i jakości, pochodzącą z tego samego zakładu, wprowadzoną do przechowywania w tym samym magazynie oraz tego samego dnia,
- „dzień rozpoczęcia przechowywania objętego umową” oznacza dzień następujący po wprowadzeniu do magazynu.

Artykuł 33

Umowa na przechowywanie prywatne może być zawarta wyłącznie w odniesieniu do masła określonego w art. 6 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.

Masło musi być wyprodukowane w przedsiębiorstwie zatwierdzonym zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a), b) oraz c) niniejszego rozporządzenia, w okresie 28 dni poprzedzających rozpoczęcie przechowywania objętego umową. Poziom radioaktywności nie przekracza maksymalnego poziomu określonego w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 34

Umowy na prywatne przechowywanie masła określone w art. 6 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 są zawierane pomiędzy właściwym organem państwa członkowskiego, na którego terytorium przechowywane jest masło, a osobami fizycznymi bądź prawnymi, zwanymi dalej „kontrahentami”.

Artykuł 35

1. Umowy na przechowywanie zawiera się na piśmie na jedną bądź więcej przechowywanych partii, i zawierają one postanowienia dotyczące w szczególności:

- a) ilości masła objętych umową;
- b) kwoty pomocy;
- c) terminów dotyczących wykonania umowy, bez uszczerbku dla przepisów art. 6 ust. 3 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 1255/1999;
- d) identyfikacji chłodni.

2. Środki kontrolne, w szczególności określone w art. 40 niniejszego rozporządzenia, oraz informacja, o której mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, stanowią przedmiot specyfikacji opracowanych przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma miejsce przechowywanie. Umowa na przechowywanie zawiera odniesienie do tych specyfikacji.

3. Specyfikacje przewidują, że na opakowaniu masła zawarte są przynajmniej poniższe informacje, które w stosownych przypadkach mogą być zakodowane:

- a) numer identyfikujący zakładu oraz państwo członkowskie produkcji;
- b) data produkcji;
- c) data rozpoczęcia przechowywania;
- d) numer partii towaru;
- e) napis „solone” w przypadku masła, o którym mowa w art. 6 ust. 3 akapit pierwszy tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1255/1999;
- f) masa netto.

Państwa członkowskie mogą zrezygnować z obowiązku umieszczenia na opakowaniu daty wprowadzenia do magazynu, pod warunkiem że kierownik magazynu podejmie się prowadzenia rejestru, w którym w dniu rozpoczęcia przechowywania zamieszczone są szczegóły określone w akapicie pierwszym.

Artykuł 36

1. Wprowadzenie do magazynu może nastąpić wyłącznie pomiędzy dniem 1 marca a dniem 15 sierpnia każdego roku. Odbiór z magazynu może nastąpić wyłącznie od dnia 16 sierpnia roku przechowywania. Przechowywanie objęte umową kończy się w dniu poprzedzającym odbiór z magazynu lub najpóźniej ostatniego dnia lutego następującego po wprowadzeniu do magazynu.

2. Odbiór z magazynu odbywa się całymi przechowywanymi partiami lub, w przypadku gdy właściwy organ wyrazi na to zgodę, w mniejszych ilościach. Jednakże w okolicznościach, o których mowa w art. 40 ust. 2 lit. a), z magazynu można odebrać wyłącznie ilości zapieczętowane.

Artykuł 37

1. Wnioski o zawarcie umowy z właściwym organem mogą odnosić się wyłącznie do partii masła w całości wprowadzonych do przechowywania.

Wnioski muszą wpłynąć do właściwego organu w terminie nieprzekraczającym 30 dni od daty wprowadzenia do chłodni. Właściwy organ rejestruje daty ich otrzymania.

Jeżeli wniosek wpłynie do właściwego organu w ciągu 10 dni roboczych po upływie terminu, umowa na przechowywanie może wciąż zostać zawarta, jednakże pomoc zostaje zmniejszona o 30 %.

2. Umowy na przechowywanie zawiera się w ciągu 30 dni od daty zarejestrowania wniosku, w stosownych przypadkach pod warunkiem potwierdzenia kwalifikowalności masła zgodnie z art. 40 ust. 1 akapit drugi. W przypadku braku potwierdzenia kwalifikowalności przedmiotową umowę uznaje się za nieważną.

Artykuł 38

1. Jeżeli masło jest przechowywane w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie produkcji, zawarcie umowy na przechowywanie o której mowa w art. 34 jest uwarunkowane przedłożeniem certyfikatu.

Certyfikat zawiera informacje wymienione w art. 35 ust. 3 lit. a), b) i d) oraz potwierdza, że masło zostało wyprodukowane w zatwierdzonym przedsiębiorstwie, podlegającym kontrolom sprawdzającym, czy masło zostało wyprodukowane ze śmietany lub mleka w rozumieniu art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.

Certyfikat dostarcza właściwy organ państwa członkowskiego produkcji w ciągu 50 dni od daty rozpoczęcia przechowywania masła.

W przypadku, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, umowy na przechowywanie zawiera się w ciągu 60 dni od daty zarejestrowania wniosku, w stosownych przypadkach pod warunkiem potwierdzenia kwalifikowalności masła zgodnie z art. 40 ust. 1 akapit drugi. W przypadku braku potwierdzenia kwalifikowalności przedmiotową umowę uznaje się za nieważną.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie produkcji przeprowadziło kontrole dotyczące charakteru i składu masła, o których mowa w art. 40 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, certyfikat zawiera również wyniki tych kontroli oraz potwierdza, że przedmiotowy produkt jest masłem w rozumieniu art. 6 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1255/1999. W takim przypadku opakowanie jest zapieczętowane za pomocą numerowanej etykiety wydanej przez właściwy organ państwa członkowskiego produkcji. Certyfikat zawiera numer etykiety.

SEKCJA 2

Kontrola

Artykuł 39

1. Państwa członkowskie zapewnią, że spełnione zostały wszystkie warunki dotyczące uprawnienia do wypłaty pomocy.

2. Kontrahent bądź, na wniosek państwa członkowskiego lub za jego zgodą, osoba odpowiedzialna za działanie chłodni udostępnia właściwemu organowi wszelkie dokumenty umożliwiające weryfikację następujących informacji dotyczących masła znajdującego się w przechowywaniu prywatnym:

- a) numer zatwierdzenia identyfikujący zakład oraz państwo członkowskie produkcji;
- b) data produkcji;
- c) data rozpoczęcia przechowywania;
- d) numer przechowywanej partii;
- e) obecność w chłodni oraz jej adres;
- f) data odbioru z przechowywania.

3. Kontrahent lub w stosownych przypadkach osoba odpowiedzialna za działanie chłodni prowadzi dostępne w chłodni rejestry dotyczące każdej umowy, obejmujące:

- a) numer partii masła znajdującego się w przechowywaniu prywatnym;
- b) daty rozpoczęcia i zakończenia przechowywania;
- c) ilość masła ze wskazaniem na partię;
- d) umiejscowienie produktów w chłodni.

4. Przechowywane masło musi być łatwo dostępne oraz możliwe do identyfikacji według partii i umowy.

Artykuł 40

1. Właściwy organ przeprowadza kontrole w dniu lub po dniu wprowadzenia masła do chłodni, w ciągu 28 dni od dnia zarejestrowania wniosku o zawarcie umowy, o którym mowa w art. 37 ust. 1.

W celu zapewnienia, że przechowywane masło kwalifikuje się do objęcia pomocą, przeprowadza się kontrolę na reprezentatywnej próbce stanowiącej co najmniej 5 % przechowywanej ilości w celu zapewnienia, że w odniesieniu do między innymi

masa, identyfikacji, charakteru oraz składu masła wszystkie przechowywane partie są zgodne z danymi zawartymi we wniosku o zawarcie umowy.

2. Właściwy organ:

- a) dokonuje zapieczętowania masła objętego umową, przechowywanej partii lub mniejszej ilości w czasie przeprowadzania kontroli przewidzianej w ust. 1; lub
- b) przeprowadza niezapowiedzianą kontrolę w drodze zbadania próbki, w celu weryfikacji obecności masła w składzie. Przedmiotowa próbka jest reprezentatywna oraz odpowiada co najmniej 10 % ilości całkowitej objętej umową na dopłatę do prywatnego przechowywania.

3. Pod koniec okresu przechowywania objętego umową właściwy organ przeprowadza weryfikację masy i identyfikacji masła poprzez pobranie próbki. Jednakże w przypadku gdy masło znajduje się nadal w przechowywaniu po wygaśnięciu maksymalnego okresu przechowywania objętego umową, kontrola ta może być przeprowadzona podczas odbioru masła z przechowywania.

Do celów kontroli określonej w akapicie pierwszym kontrahent powiadamia właściwy organ, wskazując przechowywane partie co najmniej pięć dni roboczych przed:

- a) końcem maksymalnego okresu przechowywania objętego umową; lub
- b) rozpoczęciem działań związanych z odbiorem, jeżeli masło jest odebrane przed upłynięciem maksymalnego okresu przechowywania objętego umową.

Państwa członkowskie mogą zaakceptować termin krótszy niż pięć dni roboczych.

4. Na temat kontroli przeprowadzonych zgodnie z przepisami ust. 1, 2 i 3 sporządza się sprawozdanie określające:

- a) datę przeprowadzenia kontroli;
- b) czas trwania kontroli,
- c) przeprowadzone czynności.

Sprawozdanie podpisuje odpowiedzialny inspektor oraz kontrahent lub, w stosownych przypadkach, osoba odpowiedzialna za działanie chłodni; sprawozdanie wprowadza się do akt płatności.

5. W przypadku wystąpienia nieprawidłowości dotyczących co najmniej 5 % skontrolowanych ilości masła kontrola jest rozszerzona o większą ilość próbek określoną przez właściwy organ.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o takich przypadkach w terminie czterech tygodni.

SEKCJA 3

Pomoc na przechowywanie

Artykuł 41

1. Pomoc na prywatne przechowywanie zgodnie z art. 6 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 może być przyznawana wyłącznie, jeżeli okres przechowywania objętego umową wynosi od 90 do 210 dni.

W przypadku gdy kontrahent nie wywiąże się z terminu, o którym mowa w art. 40 ust. 3, pomoc jest zmniejszona o 15 % oraz jest wypłacana wyłącznie za okres, za który kontrahent dostarczył właściwemu organowi zadowalający dowód na to, że masło pozostawało w przechowywaniu objętym umową.

2. Bez uszczerbku dla art. 43 niniejszego rozporządzenia Komisja każdego roku ustala, zgodnie z procedurą określoną w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999, wielkość pomocy, o której mowa w art. 6 ust. 3 akapit drugi wspomnianego rozporządzenia, w odniesieniu do umów na przechowywanie prywatne rozpoczynających się w danym roku.

3. Pomoc jest wypłacana na wniosek kontrahenta, pod koniec okresu przechowywania objętego umową, w terminie 120 dni od daty otrzymania wniosku, pod warunkiem że zostały przeprowadzone kontrole, o których mowa w art. 40 ust. 3, oraz że spełnione zostały warunki uprawniające do uzyskania pomocy.

Jednakże w przypadku gdy toczy się postępowanie administracyjne dotyczące uprawnienia do otrzymania pomocy, wypłata nie zostaje zrealizowana do czasu uznania takiego uprawnienia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lutego 2008 r.

4. Po upływie 60 dni przechowywania objętego umową, na wniosek kontrahenta, może zostać wypłacona jednorazowa zaliczka, pod warunkiem złożenia przez niego zabezpieczenia równego wysokości zaliczki plus 10 %. Wielkość zaliczki oblicza się na podstawie okresu przechowywania wynoszącego 90 dni. Zabezpieczenie jest zwolnione z chwilą wypłacenia pozostałej części pomocy, o której mowa w ust. 3.

Artykuł 42

W przypadku gdy kontrole podczas przechowywania lub przy odbiorze ujawnią masło wybrakowane, pomoc w odniesieniu do tych ilości nie zostaje wypłacona. Pozostała część przechowywanej partii, która nadal kwalifikuje się do otrzymania pomocy, wynosi przynajmniej jedną tonę. Ta sama zasada obowiązuje w przypadku gdy część partii jest odbierana z tego powodu przed dniem 16 sierpnia roku przechowywania lub przed wygaśnięciem minimalnego okresu przechowywania.

Artykuł 43

Jeżeli wymaga tego sytuacja na rynku, Komisja może w ciągu roku zmienić kwotę pomocy, okresy rozpoczęcia i zakończenia przechowywania oraz maksymalny okres przechowywania w odniesieniu do jeszcze niezawartych umów.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY UCHYLAJĄCE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 44

Niniejszym uchyla się rozporządzenie (WE) nr 2771/1999. Jednakże rozporządzenie to stosuje się nadal w odniesieniu do umów o przechowywanie prywatne zawartych przed dniem 1 stycznia 2008 r.

Odesłania do rozporządzenia (WE) nr 2771/1999 interpretuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje się zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku III.

Artykuł 45

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Wymogi dotyczące zawartości, cechy jakościowe oraz metody analityczne

Masło jest emulsją stałą, głównie typu woda w oleju, o następujących cechach składowych i jakościowych:

Parametry	Cechy składowe i jakościowe
Tłuszcz	Minimalna 82 %
Woda	Maksymalnie 16 %
Sucha masa beztłuszczowa	Maksymalnie 2 %
Wolne kwasy tłuszczowe	Maksymalnie 1,2 mmoli/100 g tłuszczu
Liczba nadtlenkowa	Maksymalnie 0,3 meq tlenu/1 000 g tłuszczu
Bakterie coli	Niewykrywalne w 1 g
Tłuszcze nie pochodzące z mleka	Niewykrywalne za pomocą analizy triglicerydów
Substancje śladowe ⁽¹⁾	
— sterole	Niewykrywalne, β -sitosterol \leq 40 mg/kg
— wanilina	Niewykrywalna
— ester etylowy kwasu karotenowego	\leq 6 mg/kg
— triglicerydy kwasu enantowego	Niewykrywalne
Pozostałe substancje śladowe ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Niewykrywalne
Cechy sensoryczne	Przynajmniej cztery na pięć punktów za wygląd, smak i konsystencję
Dyspersja wody	Przynajmniej cztery punkty

Metody referencyjne, które należy zastosować, są określone w rozporządzeniu (WE) nr 213/2001 (Dz.U. L 37 z 7.2.2001, s. 1).

⁽¹⁾ Substancje śladowe zatwierdzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1898/2005 (Dz.U. L 308 z 25.11.2005, s. 1). Kontroli substancji śladowych nie należy przeprowadzać podczas zawieszenia przetargu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1039/2007 (Dz.U. L 238 z 11.9.2007, s. 28).

⁽²⁾ Metody zatwierdzone przez właściwy organ.

ZAŁĄCZNIK II

Pobieranie próbek do celów analizy chemicznej oraz mikrobiologicznej oraz oceny sensorycznej**1. Analiza chemiczna oraz mikrobiologiczna**

Ilość masła (w kg)	Minimalna liczba próbek (> 100 g)
≤ 1 000	2
> 1 000 ≤ 5 000	3
> 5 000 ≤ 10 000	4
> 10 000 ≤ 15 000	5
> 15 000 ≤ 20 000	6
> 20 000 ≤ 25 000	7
> 25 000	7 + 1 na 25 000 kg lub ich część

Pobieranie próbek dla celów analizy mikrobiologicznej musi być wykonywane w warunkach aseptycznych.

Dla celów analizy maksymalnie pięć próbek o wielkości 100 g można połączyć w jedną poprzez ich dokładne wymieszanie.

Próbki muszą być pobierane wyrywkowo z różnych części oferowanej ilości przed bądź w chwili wprowadzenia do chłodni wyznaczonej przez właściwy organ.

Przygotowanie złożonej próbki masła (analiza chemiczna):

- a) przy użyciu czystego, suchego próbnika do masła bądź podobnego odpowiedniego instrumentu należy pobrać ilość masła o masie co najmniej 30 g oraz umieścić je w pojemniku na próbkę. Próbka złożona musi następnie zostać zaplombowana oraz przekazana do laboratorium w celu przeprowadzenia analizy;
- b) w laboratorium złożoną próbkę należy podgrzać w jej oryginalnym, nieotwartym pojemniku do temperatury 30 °C oraz wstrząsać często do uzyskania jednorodnej płynnej emulsji, wolnej od nierozpuszczonych kawałków. Pojemnik jest wypełniony w przedziale od połowy do dwóch trzecich.

Dwie próbki rocznie na producenta oferującego masło do skupu interwencyjnego muszą zostać poddane analizie na tłuszcz nie pochodzący z mleka, natomiast jedna próbka na obecność substancji śladowych.

2. Ocena sensoryczna

Ilość masła (w kg)	Minimalna liczba próbek
1 000 ≤ 5 000	2
> 5 000 ≤ 25 000	3
> 25 000	3 + 1 na 25 000 kg lub ich część

Próbki muszą być pobierane wyrywkowo z różnych części oferowanej ilości, pomiędzy 30 a 45 dniem po dacie przejęcia masła, a następnie sklasyfikowane.

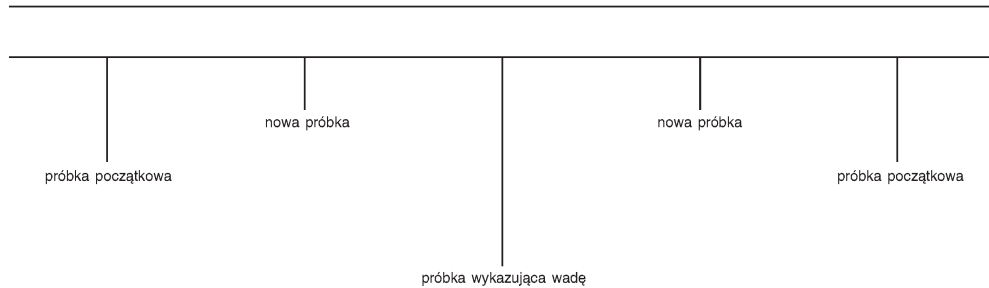
Każdą próbkę należy ocenić indywidualnie zgodnie z załącznikiem VII do rozporządzenia (WE) nr 213/2001. Niedozwolone jest przeprowadzanie powtórnego pobierania próbek oraz powtórnej oceny.

3. Wytyczne, według których należy postępować w przypadku ujawnienia wad w próbkach

a) Analiza chemiczna oraz mikrobiologiczna:

- w przypadku analizy indywidualnych próbek dozwolone jest wystąpienie jednej próbki wykazującej wadę na 5–10 próbek lub dwóch próbek wykazujących wadę na 11–15 próbek. W przypadku gdy próbka wykazuje wadę, należy pobrać dwie nowe próbki z końców próbki wykazującej wadę oraz skontrolować je pod względem przedmiotowego parametru. W przypadku gdy właściwości żadnej z próbek nie są zgodne ze specyfikacją, ta ilość masła, która znajduje się pomiędzy dwiema początkowo pobranymi próbkami, po obu stronach próbki wykazującej wadę musi zostać odrzucona z oferowanej ilości.

Ilość, która musi zostać odrzucona w przypadku gdy nowa próbka wykazuje wadę:

- w przypadku gdy analiza próbek złożonych ujawnia, że próbki te wykazują wady w odniesieniu do jednego parametru, ilość reprezentowana przez daną próbkę złożoną zostaje odrzucona z oferowanej ilości. Ilość reprezentowaną przez jedną próbkę złożoną można określić poprzez podział ilości oferowanej przed wrywkowym pobraniem próbek z każdej części;

b) ocena sensoryczna:

w przypadku gdy próbka nie zostaje zakwalifikowana w przeprowadzonej ocenie sensorycznej, wówczas ta ilość masła, która znajduje się pomiędzy dwiema sąsiadującymi próbkami, po każdej stronie niezakwalifikowanej próbki musi zostać odrzucona z oferowanej ilości;

- c) w przypadku gdy próbki wykazują wadę ujawnioną w ocenie sensorycznej oraz wadę chemiczną lub mikrobiologiczną, cała ilość musi zostać odrzucona.

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 2771/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 i 2	Artykuł 1 ust. 1 i 2
Artykuł 2	—
Artykuł 3	Artykuł 2
Artykuł 4	Artykuł 3
Artykuł 5 ust. 1–4	Artykuł 4 ust. 1–4
Artykuł 5 ust. 5	—
Artykuł 6	Artykuł 5
Artykuł 7	—
Artykuł 8	—
Artykuł 9	Artykuł 6
Artykuł 10	Artykuł 7
Artykuł 11	Artykuł 8
Artykuł 12	Artykuł 9
Artykuł 13	Artykuł 10
Artykuł 14	Artykuł 11
Artykuł 15 ust. 1	Artykuł 12 ust. 1
Artykuł 15 ust. 2	Artykuł 12 ust. 2 akapit pierwszy i drugi
Artykuł 15a	Artykuł 12 ust. 2 akapit trzeci
Artykuł 16	Artykuł 13
Artykuł 17	Artykuł 14
Artykuł 17a	Artykuł 15
Artykuł 17b	Artykuł 16
Artykuł 17c	Artykuł 17
Artykuł 17d	Artykuł 18
Artykuł 18	Artykuł 19
Artykuł 19	Artykuł 20
Artykuł 20	Artykuł 21
Artykuł 21	Artykuł 22
Artykuł 22	Artykuł 23
Artykuł 23	Artykuł 24
Artykuł 24	Artykuł 25
Artykuł 24a	Artykuł 26
Artykuł 24b	Artykuł 27
Artykuł 24c ust. 1	—
Artykuł 24c ust. 2	Artykuł 28 ust. 1
Artykuł 24c ust. 3	Artykuł 28 ust. 2
Artykuł 24c ust. 4	Artykuł 28 ust. 3
Artykuł 24c ust. 5	Artykuł 28 ust. 4
Artykuł 24d	Artykuł 29

Rozporządzenie (WE) nr 2771/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 24e ust. 1 i 2	Artykuł 30 ust. 1 i 2
Artykuł 24f	Artykuł 31
Artykuł 24g	—
Artykuł 25	Artykuł 32
Artykuł 26	Artykuł 34
Artykuł 27 ust. 1	Artykuł 33
Artykuł 27 ust. 2	—
Artykuł 28	Artykuł 35
Artykuł 29	Artykuł 36
Artykuł 30	Artykuł 37
Artykuł 31	Artykuł 38
Artykuł 32	Artykuł 39
Artykuł 33	Artykuł 40
Artykuł 34	Artykuł 41
Artykuł 35 ust. 1 akapit pierwszy	—
Artykuł 35 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 42
Artykuł 35 ust. 2	—
Artykuł 36	—
Artykuł 37	—
Artykuł 38	Artykuł 43
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik IV	Załącznik II
Załącznik V	—

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 grudnia 2007 r.

przyznająca Belgii odstępstwo w odniesieniu do regionu Walonii zgodnie z dyrektywą Rady 91/676/EWG dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6643)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(2008/96/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego⁽¹⁾, w szczególności jej załącznik III pkt 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Jeśli ilości nawozu naturalnego, które państwo członkowskie zamierza stosować w przeliczeniu na hektar rocznie, różnią się od ilości określonej w załączniku III pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze i jego lit. a) do dyrektywy 91/676/EWG, muszą one być ustalone tak, by nie stanowiły przeszkody w realizacji celów określonych w art. 1 wymienionej dyrektywy i muszą być uzasadnione na podstawie obiektywnych kryteriów, na przykład tak jak w omawianym przypadku, długich okresów wegetacji i upraw o wysokim poborze azotu.

(2) Belgia złożyła wniosek do Komisji o przyznanie odstępstwa na mocy załącznika III pkt 2 akapit trzeci do dyrektywy 91/676/EWG w odniesieniu do regionu Walonii.

(3) Odstępstwo to dotyczy zamiaru zezwolenia przez Belgię na stosowanie w Walonii 230 kg azotu na hektar rocznie pochodzącego z odchodów zwierzęcych w określonych gospodarstwach rolnych, w których co najmniej 48 % powierzchni stanowią użytki zielone. Stosowanie azotu z nawozu naturalnego na użytkach zielonych nie przekroczyłoby 230 kg na hektar rocznie, a w przypadku roślin uprawnych we wspomnianych gospodarstwach nie przekroczyłoby poziomu 115 kg azotu na hektar rocznie.

(4) W Walonii strefy podatne ze względu na azot, wyznaczone zgodnie z art. 3 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/676/EWG, obejmują około 42 % terytorium całego regionu i 54 % wszystkich użytków rolnych.

(5) Szacuje się, że niniejsze odstępstwo dotyczy około 500 gospodarstw rolnych odpowiadających 5,6 % całkowitej liczby gospodarstw w strefach podatnych ze względu na azot i 3 % użytków rolnych.

(6) Belgia przyjęła w odniesieniu do Walonii prawodawstwo wprowadzające w życie dyrektywę 91/676/EWG – „Rozporządzenie rządu Walonii z dnia 15 lutego 2007 r. zmieniające Księgę II Kodeksu Ochrony Środowiska ustanawiającego Kodeks Wodny w zakresie zrównoważonego zarządzania azotem w rolnictwie” – mające również zastosowanie do odstępstwa, o przyznanie którego złożono wniosek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

- (7) Przedstawione dane dotyczące jakości wody w Walonii w 2005 r. pokazują, że średnie stężenie azotu w wodach powierzchniowych w strefach podatnych ze względu na azot wynosi 16,7 mg/L przy stałe utrzymującym się lub malejącym poziomie w 84 % miejsc monitorujących w latach 2001–2005. W 2005 r. średnie stężenie azotu w wodach gruntowych wynosiło 24,8 mg/L przy stałe utrzymującym się lub malejącym poziomie w 74 % miejsc monitorowania w okresie od 2001 do 2005 r.
- (8) Średnia dawka na hektar azotu pochodzącego z nawozu naturalnego zmniejszyła się o 12 % od 1990 r. i w 2004 r. wyniosła 101 kg/ha użytków rolnych, z czego 94 % pochodziło z odchodów bydła, 3 % z odchodów świń i 2 % z odchodów drobiu. Średnie stosowanie nawozów chemicznych zmniejszyło się od 1990 r. w odniesieniu zarówno do azotu jak i fosforanów, odpowiednio o 19 % i 49 % i w 2004 r. wyniosło średnio 109 kg/ha i 28 kg/ha odpowiednio azotu i fosforanu.
- (9) Dodatkowe dokumenty przedłożone w notyfikacji pokazują, że proponowana ilość 230 kg azotu w przeliczeniu na hektar rocznie pochodzącego z nawozu naturalnego jest uzasadniona na podstawie obiektywnych kryteriów takich jak długie okresy wegetacji i uprawy o wysokim poborze azotu.
- (10) Po przeanalizowaniu wniosku Komisja stwierdza, że proponowana ilość 230 kg azotu w przeliczeniu na hektar rocznie pochodzącego z nawozu naturalnego nie będzie stanowiła przeszkody w realizacji celów dyrektywy 91/676/EWG, z zastrzeżeniem spełnienia pewnych ściśle określonych warunków.
- (11) Niniejszą decyzję stosuje się w powiązaniu z drugim programem działań obowiązującym w regionie Walonii na lata 2007–2010.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Azotanów ustanowionego na podstawie art. 9 dyrektywy 91/676/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odstępstwo, o przyznanie którego Belgia w odniesieniu do regionu Walonii złożyła wniosek pismem z dnia 19 października 2006 r. w celu zezwolenia na stosowanie większej ilości odchodów zwierzęcych od ilości określonej w załączniku III pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze i jego lit. a) do dyrektywy 91/676/EWG, przyznaje się z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „hodowle bydła” oznaczają gospodarstwa rolne, na które przypadają więcej niż trzy sztuki zwierząt gospodarskich, z których dwie trzecie stanowi bydło;
- b) „użytki zielone” oznaczają obszar hodowli bydła stanowiący trwałe lub krótkotrwałe użytki zielone (krótkotrwałe użytki zielone zakładane są zwykle na okres krótszy niż cztery lata).

Artykuł 3

Zakres

Niniejsza decyzja ma zastosowanie na zasadzie indywidualnej i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 4, 5 i 6 w odniesieniu do hodowli bydła.

Artykuł 4

Roczne zezwolenia i zobowiązania

1. Rolnicy, którzy chcą skorzystać z odstępstwa, co roku przedstawiają właściwym organom wnioski o przyznanie odstępstwa.
2. Wraz z corocznym wnioskiem określonym w ust. 1 rolnicy zobowiązują się na piśmie do spełnienia warunków określonych w art. 5 i 6.
3. Właściwe organy zapewniają objęcie wszystkich wniosków o przyznanie odstępstwa kontrolą administracyjną. Jeżeli kontrola wniosków, o których mowa w ust. 1, przeprowadzona przez władze krajowe wykazuje, że warunki określone w art. 5 i 6 nie zostały spełnione, wnioskodawca zostaje o tym poinformowany, a wniosek odrzuca się.

Artykuł 5

Stosowanie nawozu naturalnego i innych nawozów

1. Ilość odchodów zwierzęcych (w tym odchody pochodzące bezpośrednio od zwierząt) stosowana każdego roku w hodowlach bydła nie przekracza ilości nawozu naturalnego zawierającej 230 kg azotu na hektar, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2–8.
2. Ilość odchodów zwierzęcych stosowana na użytkach zielonych każdego roku nie przekracza 230 kg azotu na hektar. Ilość nawozu naturalnego stosowana każdego roku na pozostałych gruntach danego gospodarstwa nie przekracza 115 kg azotu na hektar.

3. Każde gospodarstwo posiada swój plan nawożenia opisujący płodozmian i planowane stosowanie nawozu naturalnego oraz nawozów azotowych i fosforanowych. Plan ten jest dostępny w gospodarstwie najpóźniej od dnia 31 marca każdego roku.

Plan nawożenia zawiera:

- a) liczbę zwierząt gospodarskich, opis systemu magazynowania i przechowywania wraz z pojemnością dostępną do celów przechowywania nawozu naturalnego;
- b) wyliczenie ilości azotu pochodzącego z nawozu naturalnego (minus straty poniesione podczas magazynowania i przechowywania) oraz fosforu wyprodukowanego w gospodarstwie;
- c) płodozmian oraz powierzchnię użytków zielonych i każdej uprawy wraz ze szkicową mapką określającą położenie poszczególnych pól;
- d) przewidywalne wymagania upraw w zakresie azotu i fosforu;
- e) ilość i rodzaj nawozu dostarczonego i wykorzystanego poza użytkami rolnymi danego gospodarstwa;
- f) stosowane ilości azotu i fosforu pochodzących z nawozu naturalnego w podziale na poszczególne pola;
- g) stosowane ilości azotu i fosforu pochodzących z nawozów chemicznych i innych nawozów w podziale na poszczególne pola.

W celu zapewnienia spójności między planami a faktycznymi praktykami rolniczymi plany zostają poddane przeglądowi nie później niż w ciągu siedmiu dni po wprowadzeniu jakichkolwiek zmian w praktykach rolniczych.

4. Każde gospodarstwo przygotowuje swój rejestr nawożenia. Jest on każdego roku przedkładany właściwemu organowi.

5. Każde gospodarstwo rolne, które korzysta z indywidualnego odstępstwa, zgadza się na objęcie kontrolą stosowania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, planu i rejestru nawożenia.

6. W każdym gospodarstwie, które korzysta z indywidualnego odstępstwa, co najmniej raz na cztery lata przeprowadza się analizę gleby pod kątem zawartości fosforu w odniesieniu do każdego obszaru gospodarstwa jednolitego pod względem płodozmianu i cech gleby. Wymagana jest co najmniej jedna analiza na każde 5 hektarów użytków w gospodarstwie.

7. Każdego roku dokonuje się pomiaru stężenia azotu w glebie w każdym gospodarstwie, które korzysta z indywidualnego odstępstwa. Bada się rocznie co najmniej pięć próbek z każdego gospodarstwa.

8. Nie rozrzuca się nawozu naturalnego w okresie jesiennym przed uprawą trawy.

Artykuł 6

Gospodarowanie gruntami

1. Co najmniej 48 % powierzchni hodowli bydła, na której stosuje się nawóz naturalny, stanowi uprawa trawy.

2. Rolnicy korzystający z indywidualnego odstępstwa stosują następujące środki:

a) krótkotrwale użytki zielone należy zaorać na wiosnę;

b) użytki zielone nie obejmują roślin strączkowych ani innych roślin wiążących azot atmosferyczny. Jednakże nie dotyczy to roślin strączkowych w użytkach zielonych, na których ich zawartość wynosi mniej niż 50 %.

Artykuł 7

Inne środki

1. Stosowanie odstępstwa odbywa się bez uszczerbku dla środków niezbędnych do osiągnięcia zgodności z pozostałym prawodawstwem Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska.

2. Każdemu rolnikowi korzystającemu z indywidualnego odstępstwa udziela się technicznego wsparcia poprzez służby doradcze, które zapewniają ocenę wyników badania gleby, planów i rejestrów nawożenia. Wyniki badania przekazuje się właściwym organom odpowiadającym za kontrolę zgodności z warunkami ustanowionymi w art. 5 i 6.

Artykuł 8

Monitorowanie

1. Właściwy organ sporządza i co roku aktualizuje mapy określające odsetek gospodarstw rolnych, odsetek zwierząt gospodarskich oraz odsetek gruntów rolnych objętych indywidualnym odstępstwem w każdym obszarze rolniczym. Mapy te są co roku przekazywane Komisji, po raz pierwszy do końca 2007 r.

2. Aby ocenić wpływ odstępstwa na jakość wody, ustanawia się i prowadzi sieć monitorowania w celu pobierania próbek wód powierzchniowych i gruntowych.

3. Badania i analiza składników pokarmowych dostarczają danych na temat miejscowego użytkowania gruntów, systemu płodozmianu i praktyk rolniczych w gospodarstwach korzystających z indywidualnych odstępstw. Dane te mogą zostać wykorzystane w modelowych obliczeniach wielkości wypłukiwanych azotanów i strat fosforu z pól, gdzie stosuje się do 230 kg azotu pochodzącego z odchodów zwierzęcych na hektar rocznie.

4. Wyznacza się miejsca monitorowania, aby dostarczyć danych na temat stężenia azotu w wodzie glebowej i odpowiednio jego strat wraz z wodą odprowadzaną ze strefy korzeniowej do wód gruntowych oraz strat azotu poprzez odpływ powierzchniowy i podpowierzchniowy, zarówno w warunkach przyznanego odstępstwa, jak i bez takiego odstępstwa.

Artykuł 9

Sprawozdawczość

1. Każdego roku właściwy organ przekazuje Komisji wyniki monitorowania wraz ze zwięzłym sprawozdaniem dotyczącym zmian jakości wody, oceną pozostałości azotu w glebie jesienią w gospodarstwach korzystających z odstępstwa i praktyki oceniania. Sprawozdanie dostarcza informacji, jak przeprowadza się ocenę wprowadzenia w życie warunków odstępstwa poprzez kontrole na poziomie gospodarstw, i zawiera informacje na temat gospodarstw niespełniających warunków na podstawie kontroli administracyjnych i kontroli w terenie. Pierwsze spr-

wozдание należy przedłożyć do czerwca 2008 r., a następnie do czerwca każdego kolejnego roku.

2. Komisja uwzględni uzyskane w ten sposób wyniki podczas rozpatrywania ewentualnego nowego wniosku o przyznanie odstępstwa.

Artykuł 10

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się w powiązaniu z drugim programem działań na lata 2007–2010 w regionie Walonii – „Rozporządzenie rządu Walonii z dnia 15 lutego 2007 r. zmieniające Księgę II Kodeksu Ochrony Środowiska ustanawiającego Kodeks Wodny w zakresie zrównoważonego zarządzania azotem w rolnictwie”. Wygasa ona z dniem 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 stycznia 2008 r.

zmieniająca decyzję 93/52/EWG w odniesieniu do uznania niektórych włoskich regionów administracyjnych za oficjalnie wolne od brucelozy (*B. melitensis*) oraz decyzję 2003/467/WE w odniesieniu do uznania niektórych włoskich regionów administracyjnych za oficjalnie wolne od gruźlicy bydła i brucelozy bydła oraz niektórych polskich regionów administracyjnych za oficjalnie wolne od enzoptycznej białaczki bydła

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 324)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/97/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną⁽¹⁾, w szczególności pkt 4 części I załącznika A, pkt 7 części II załącznika A i pkt E części I załącznika D,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy ovcami i kozami⁽²⁾, w szczególności sekcję II rozdziału I załącznika A,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Komisji 93/52/EWG z dnia 21 grudnia 1992 r. stwierdzająca stosowanie się państw członkowskich lub regionów do wymagań odnoszących się do brucelozy (*B. melitensis*) i przyznająca im status państw członkowskich lub regionów oficjalnie wolnych od choroby⁽³⁾ zawiera wykaz państw członkowskich i regionów uznanych za oficjalnie wolne od brucelozy (*B. melitensis*), zgodnie z dyrektywą 91/68/EWG.

(2) Włochy przedłożyły Komisji dokumentację potwierdzającą stosowanie się do warunków określonych w sekcji II pkt 1 lit. b) rozdziału I załącznika A do dyrektywy 91/68/EWG w odniesieniu do prowincji Latina i Rzym w regionie Lacjum oraz do regionu Wenecja Euganejska. W rezultacie wyżej wymienione prowincje i region powinny zostać uznane za oficjalnie wolne od brucelozy (*B. melitensis*).

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, s. 1977. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2007/729/WE (Dz.U. L 294 z 13.11.2007, s. 26).

⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 19.2.1991, s. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 352).

⁽³⁾ Dz.U. L 13 z 21.1.1993, s. 14. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/399/WE (Dz.U. L 150 z 12.6.2007, s. 11).

(3) Dyrektywa 64/432/EWG stanowi, że państwa członkowskie bądź ich części lub regiony mogą być uznane za oficjalnie wolne od gruźlicy, brucelozy i enzoptycznej białaczki bydła w odniesieniu do stad bydła pod warunkiem, że spełniają one pewne warunki ustanowione w tej dyrektywie.

(4) Wykazy regionów państw członkowskich uznanych za wolne od gruźlicy, brucelozy i enzoptycznej białaczki bydła są wyszczególnione w decyzji Komisji 2003/467/WE z dnia 23 czerwca 2003 r. przyznającej status bydła oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy, brucelozy i enzoptycznej białaczki bydła w odniesieniu do stad bydła w niektórych państwach członkowskich i regionach państw członkowskich⁽⁴⁾.

(5) Włochy przedłożyły Komisji dokumentację wskazującą na spełnienie właściwych warunków przewidzianych w dyrektywie 64/432/EWG, w odniesieniu do prowincji Vercelli w regionie Piemont oraz prowincji Piza i Pistoia w regionie Toskania, w celu uznania tych prowincji za regiony Włoch oficjalnie wolne od gruźlicy.

(6) Włochy przedłożyły Komisji dokumentację wskazującą na spełnienie właściwych warunków przewidzianych w dyrektywie 64/432/EWG, w odniesieniu do prowincji Brindisi w regionie Apulia oraz do regionu Toskania, w celu uznania tej prowincji i tego regionu za regiony Włoch oficjalnie wolne od brucelozy.

(7) Po dokonaniu oceny dokumentacji przedłożonej przez Włochy przedmiotowe prowincje i region powinny zostać uznane za oficjalnie wolne odpowiednio od gruźlicy bydła i brucelozy bydła.

(8) Polska przedłożyła Komisji dokumentację wykazującą wypełnienie odpowiednich warunków przewidzianych w dyrektywie 64/432/EWG, w odniesieniu do możliwości uznania niektórych powiatów za regiony Polski oficjalnie wolne od enzoptycznej białaczki bydła.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 74. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/559/WE (Dz.U. L 212 z 14.8.2007, s. 20).

(9) Po dokonaniu oceny dokumentacji przedłożonej przez Polskę przedmiotowe powiaty w Polsce powinny zostać uznane za regiony państwa członkowskiego oficjalnie wolne od enzootycznej białaczki bydła.

Artykuł 2

Załączniki I, II i III do decyzji 2003/467/WE zmienia się zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.

(10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzje 93/52/EWG i 2003/467/WE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

(11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 stycznia 2008 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do decyzji 93/52/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku II do decyzji 93/52/EWG, akapit drugi dotyczący Włoch otrzymuje brzmienie:

„We Włoszech:

- region Abruzja: prowincja Pescara,
 - region Friuli-Wenecja Julijska,
 - region Lacjum: prowincje Latina, Rzym,
 - region Liguria: prowincja Savona,
 - region Lombardia: prowincje Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantua, Mediolan, Pawia, Sondrio, Varese,
 - region Marche: prowincje Ankona, Ascoli Piceno, Macerata, Pesaro, Turbino,
 - region Molise: prowincja Isernia,
 - region Piemont: prowincje Alessandria, Asti, Biella, Cuneo, Novara, Turyn, Verbania, Vercelli,
 - region Sardynia: prowincje Cagliari, Nuoro, Oristano, Sassari,
 - region Trydent-Górna Adyga: prowincje Bolzano, Trydent,
 - region Toskania: prowincje Arezzo, Florencja, Grosseto, Livorno, Lucca, Massa-Carrara, Piza, Pistoia, Prato, Siena,
 - region Umbria: prowincje Perugia, Terni,
 - region Wenecja Euganejska.”.
-

ZAŁĄCZNIK II

W załącznikach I, II i III do decyzji 2003/467/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I rozdział 2 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 2**Regiony państw członkowskich oficjalnie wolne od gruźlicy**

We Włoszech:

- region Abruzja: prowincja Pescara,
- region Emilia-Romania,
- region Friuli-Wenecja Julijska,
- region Lombardia: prowincje Bergamo, Como, Lecco, Sondrio,
- region Marche: prowincja Ascoli Piceno,
- region Piemont: prowincje Novara, Verbania, Vercelli,
- region Toskania: prowincje Grosseto, Livorno, Lucca, Prato, Piza, Pistoia, Siena,
- region Trydent-Górna Adyga: prowincje Bolzano, Trydent,
- region Wenecja Euganejska: prowincje Belluno, Padwa.”;

2) w załączniku II rozdział 2 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 2**Regiony państw członkowskich oficjalnie wolne od brucelozy**

We Włoszech:

- region Abruzja: prowincja Pescara,
- region Emilia-Romania: prowincje Bolonia, Ferrara, Forli-Cesena, Modena, Parma, Piacenza, Rawenna, Reggio Emilia, Rimini,
- region Friuli-Wenecja Julijska,
- region Lacjum: prowincja Rieti,
- region Liguria: prowincje Imperia, Savona,
- region Lombardia: prowincje Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantua, Mediolan, Pawia, Sondrio, Varese,
- region Marche: prowincja Ascoli Piceno,
- region Piemont: prowincje Alessandria, Asti, Biella, Novara, Turyn, Verbania, Vercelli,
- region Apulia: prowincja Brindisi,
- region Sardynia: prowincje Cagliari, Nuoro, Oristano, Sassari,
- region Toskania,
- region Trydent-Górna Adyga: prowincje Bolzano, Trydent,
- region Umbria: prowincje Perugia, Terni,
- region Wenecja Euganejska.”;

3) w rozdziale 2 załącznika III akapit drugi dotyczący Polski otrzymuje brzmienie:

„W Polsce:

— województwo dolnośląskie

Powiaty:	bolesławiecki, dzierzoniowski, głogowski, górowski, jaworski, jeleniogórski, Jelenia Góra, kamiennogórski, kłodzki, legnicki, Legnica, lubański, lubiński, lwówecki, milicki, oleśnicki, oławski, polkowicki, strzebiński, średzki, świdnicki, trzebnicki, wałbrzyski, Wałbrzych, wołowski, wrocławski, Wrocław, ząbkowicki, zgorzelecki, zlotoryjski.
----------	--

— województwo lubelskie

Powiaty:	białski, Biała Podlaska, biłgorajski, chełmski, Chełm, hrubieszowski, janowski, krasnostawski, kraśnicki, lubartowski, lubelski, Lublin, łęczyński, łukowski, opolski, parczewski, puławski, radzyński, rycki, świdnicki, tomaszowski, włodawski, zamojski, Zamość.
----------	---

— województwo łódzkie

Powiaty:	bełchatowski, brzeziński, kutnowski, łaski, łęczycki, łódzki, Łódź, opoczyński, pabianicki, pajęczański, piotrkowski, Piotrków Trybunalski, poddębicki, radomszczański, rawski, skierniewicki, Skierniewice, tomaszowski, wieluński, zduńskowolski, zgierski.
----------	---

— województwo małopolskie

Powiaty:	brzeski, bocheński, chrzanowski, dąbrowski, gorlicki, krakowski, Kraków, limanowski, miechowski, myślenicki, nowosądecki, Nowy Sącz, oświęcimski, olkuski, tarnowski, Tarnów, wielicki.
----------	---

— województwo opolskie

Powiaty:	brzeski, głubczycki, kędzierzyńsko-kozielski, kluczborski, krapkowicki, namysłowski, nyski, olecki, opolski, Opole, prudnicki, strzelecki.
----------	--

— województwo podkarpackie

Powiaty:	bieszczadzki, brzozowski, jasielski, krośnieński, Krosno, leski, leżajski, łańcucki, rzeszowski, Rzeszów, sanocki, strzyżowski.
----------	---

— województwo śląskie

Powiaty:	będziński, bielski, Bielsko-Biała, Bytom, Chorzów, cieszyński, częstochowski, Częstochowa, Dąbrowa, gliwicki, Gliwice, Jastrzębie Zdrój, Jaworzno, Katowice, kłobucki, lubliniecki, mikołowski, Mysłowice, myszkowski, Piekary Śląskie, pszczyński, raciborski, Ruda Śląska, rybnicki, Rybnik, Siemianowice, Sosnowiec, Świętochłowice, tarnogórski, Tychy, tyski, wodzisławski, Zabrze, zawierciański, Żory, żywiecki.
----------	---

— województwo świętokrzyskie

Powiaty:	buski, jędrzejowski, kazimierski, kielecki, Kielce, konecki, opatowski, ostrowiecki, pińczowski, sandomierski, skarżyski, starachowicki, staszowski, włoszczowski.
----------	--

— województwo wielkopolskie

Powiaty:	jarociński, kaliski, Kalisz, kępiński, kolski, koniński, Konin, krotoszyński, ostrzeszowski, słupecki, turecki, wrzesiński.”
----------	--

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Komisji 2007/361/WE z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie określenia nadwyżki zapasów produktów rolnych innych niż cukier oraz w sprawie skutków finansowych ich eliminacji w związku z przystąpieniem Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 138 z dnia 30 maja 2007 r.)

Strona 15 motyw 6 zdanie trzecie:

zamiast: „(Zastosowanie tego mechanizmu powinno również dotyczyć podobnych tendencji w spożyciu wewnętrznym).”,

powinno być: „Zastosowanie tego mechanizmu powinno również dotyczyć podobnych tendencji w spożyciu wewnętrznym.”.
